

PENCERELERE BİR BAŞKA PENCEREDEN BAKINCA

ÖNDER ŞENYAPILI

Ressam NEVESER ve Ressam ZEKİ FAİK İZER

Yüzlerce insan, belki her gün, belki günde birkaç kez, bir yıkıntının önünden geçer. Sivası pul pul kabarmış ya da dökülmüş duvarlarına; camı, çerçevesi kalmamış pencerelerine göz ucuyla bakan çıkmaz bile.

Ama, Neveser (Aksoy, İzmit, 1953) bakmadan geçmiyor. Bakmakla kalmıyor, "bir yıkıntıda bile varolan güzellikleri" yakalıyor. Sivası pul pul olmuş duvarlarda oluşmuş dokuların, camsız kalmış pencerelere kimi zaman belirli bir gerekçeyle, çok zaman

çıkarsanamaz bir nedenle çakılmış ahşapların oluşturduğu düzenlemelerin taşıdığı görsel değerleri saptıyor. Ve bunları "tablolaştırıyor". Ama, ortaya çıkan tabloların, duvar, pencere gibi "nesnelir"i mi yansıttıkları, yoksa kendilerinin mi birer "duvar" a ya da "pencere"ye dönüştükleri kesinkes söylenemez. Özellikle kaşık teknikle gerçekleştirdiği yapıtlarında ve "assemblaj"larında resme ilişkin alışılmış benimseyişleri aşan bir yaklaşım egemen olduğu için açık seçik bir tanım yapmak oldukça güçleşiyor.

Ama, elbette, Neveser ressam olarak bilindiği ve de galerideki düzenleme bir "resim sergisi" olarak sunulduğu için olmalı, görülenlere "resim" deyip geçiliyor. Tıpkı, bir yıkıntının önünden geçip de o yıkıntıya göz ucuyla bile bakmayan ve "içerdiklerini" saptamaya hiç çaba göstermeyen yüzlerce insan gibi. Oysa, bakmayan görmez; görmeyen herhangi bir tanım geliştiremez.

Neyin nasıl görüldüğü, bakan göze göre değişmez mi?

Önder Şenyapılı-Ressam Neveser ve Ressam Halil Akdeniz